

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Da mangel har forvoldt

Citation: Stub, Ambrosius: "Da mangel har forvoldt", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-workid58642/facsimile.pdf>
(tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Da mangel har forvoldt

- Da mangel har forvoldt, Clienten ey betaler,
Hvad skyldighed og skick paa Nye Aars dag befaler;
Saa bør hans Villighed dog komme trøstig frem,
5 Skjønndt gaven icke er anseelig og beqvem.
Du fattig Blad Papier! O lad din Ringhed melde;
Thi ald din Hvidhed kand mod Snee sig intet gielde,
Men vær et blot Beviis at giengiølds pligt og baand
Er lagt mig ævig paa af Fromheds Englehaand.
10 Du slette Sucker klod har ingen Ting at sige;
Du maa med Billighed den søde Tunge vige
Men siig, jeg Skjønner paa hvert Maaltids qvægsom stund
Og smelt ærbødigst hen i Fromheds Engle-Mund.
Du ringe Almanach er intet værd at regne,
15 Men meld, at sidste Aar skal mindes alle Vegne.
Forlang et naade-rum hos Dyden og forbliv
Et tegn paa Tidens gang for Fromheds Engle-liv
Og ligesom jeg selv i Verden ey forgietter,
At Livets blide Dag har mørcke, bittre Nætter,
20 Saa svarer dette Suck, som nu fra hiertet gaar,
Gid Fromheds Engel her maa leve mange Aar!

[85.] A: Ribe (Nr. 1). – *Litt.*: Kinch S. 7; Barfod IV og V Nr. 68; Brix: Danske Digtere S. 127–28; Brix: Ambr. Stub: S. 156–57; Fonsmark Nr. 105. – Digtet maa formodes at være en Slags Betaling og Svar paa en Regning og er snarest henvendt til Else Maria Nymanns, som til Stubs

Dødsbo indleverede en Fordring paa 2 Rdlr. 4 M.
8 Sk. for Opvartning fra St. Hans Dag 1757 til
Dato, i Belpbet var inkluderet 1 M. 8 Sk., som
hun havde laant ham 8. Juli 1758. Det maa der-
for antages at være skrevet (som en Nyaarsgave)
Nytjaar 1758. - Jf. Indl. S. 43 f.

10 Sucker klod] 3: *Sukkerkugle*, 20 svaret]
*Begyndelsen af Ordet er forskrevet, det læses af
Kinch, vistnok med Rette, svaret, men er af Bar-
fod rettet til varer. - Brix vil L. 7 rette Thi
til Det.*

Livet som en Seylads

Hvad vindes ved Verdens vidtløftige Hav!
O tusinde Farer i skummende Trav;
Man veed kuns to Havne,
3 Bekiendte af Navne,
Den eene vor Vugge, den anden vor Grav.

Fra Vuggen til Graven maae krydses omkring
Blant Haabets og Frygtens de stridige Ting.
Snart vippe vi oppe
10 Paa Bølgernes Toppe,
Snart nermes vi Grunden i flyvende Spring.

Her fristes Ustadigheds Ebbe og Flod,
En Vagt er saa ond, som en anden er god,
Hver Time i Glasset;
15 Hver Streg paa Compasset,
Forandrer, forhøyer, fornedrer vort Mod.

Saa hidser en Medbør det nedrige Sind,
Ja puster i Hiertet Dumdristighed ind,
Vil Farten kuns føye
20 Vor Attraa og Øye,
Strax bleses vi op af en ønskelig Vind.